

oznanilo

**Če ti preostane
samo še en dih,
ga porabi za to,
da rečeš hvala.**

Pam Brown

**6. nedelja
med letom**

**leto XII / 2010-21
14. februar 2021**

IZOBČENCI

Mr 1,40-45

Gobavost je v Jezusovem času pomenila dvakratno nesrečo. Prva je bila bolezen sama, druga pa, da so bili po Mojzesovem zakonu ti bolniki izobčeni iz človeške skupnosti. Moremo si misliti, kako jim je bilo pri srcu. Gobavosti pri nas ne poznamo. Ne moremo pa reči, da pri nas ne bi bilo izobčencev:

* Star je in betežen, naj gre v dom.

* Slab učenec je, z njim govorim le zviška.

– Pred leti je bil neki obrtnik osumljen utaje davkov in zato zaprt. Mediji so zadevo spravili v javnost. Žena in hčerka sta dan in noč jokali, ker so se ju v službi in v šoli vsi na daleč izogibali, kakor da sta garjavi. Izkazalo se je, da je bila obdolžitev neresnična, toda sum na družini je še dol-

go ostal. – S kakšnim očesom gledamo in s kakšnim srcem presojamo ločene, samo civilno poročene, nekrščene, neverne, priseljence, ljudi z nižjo izobrazbo ali tanjšo denarnico. Jezus ni ukinjal Mojzesovih predpisov glede gobavcev, saj je vedel, da so potrebni. Ni odobraval greha niti izjavljal, da je zlo dobro. Toda Jezus je do ljudi, ki so bili kakorkoli zaznamovani in izobčeni, je imel edinstven odnos. Gobavca v današnjem evangeliju se je dotaknil in ga ozdravil. S tistimi, ki jih je javnost imela za grešne, je jedel in pil. Goljufa Mateja, zmikavta Judeža, domišljavca Petra, dvomljivca Tomaža in podobne je celo vabil za seboj in nekatere izmed njih naredil celo za apostole. Družil se je s preprostimi, pomagal je

gluhim, slepim, hromim in kruljavim. Končno se je na križu poistovetil tudi s trpini, zavrženci in obsojenci. S tem je dokazal, da v njegovih očeh ni nihče zavržen in da iz objema Božje ljubezni ni nihče izobčen. Nasprotno, človeški izobčenci so velikokrat Božji izvoljenci.

Če nam je težko vse to sprejeti in razumeti, naj nam ne bo težko o vsem tem vsaj nekoliko premišljevat.

Tisti čas je k Jezusu prišel gobavec in ga na kolenih prosil:
»Če hočeš, me moreš očistiti.«

Zasmilil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel:
»Hočem, bodi očiščen!« Gobe so takoj izginile in bil je očiščen.

Jezus ga je brž s strogimi besedami poslal ven in mu rekel:
»Glej, da nikomur nič ne poveš, ampak pojdi, pokaži se duhovniku in daruj za svoje očiščenje, kar je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje.« (Mr 1,40–44)

**Bratje in sestre,
najsi jeste ali pijete ali delate kaj drugega,
vse delajte v Božjo slavo. (1 Kor 10, 31)**

Lepo zmolimo pred jedjo in dodamo kakšno prošnjo, da bi Bog poskrbel za »tiste, ki nimajo«, in potem bogat obrok s preobilico mesa, priloge, sadja in vsega drugega, ob vsem pa ostane še ogromno tega, kar vržemo v smeti.

Lepo naredimo znamenje križa, preden obrnemo ključ za vžig motorja in potem: nevarna hitrost, izlizane gume, zavore, ki niso v brezhibnem stanju, pivo ali kozarec vina po poti, vožnja brez postankov za počitek, telefoniranje med vožnjo ...

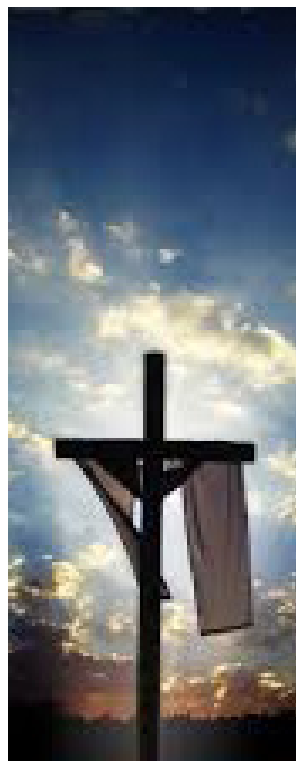
Lepo opravimo spoved, pri kateri podrobno naštejemo slabe misli, grde besede, molitve, na katere smo pozabili, in nedeljske maše, ki smo jih izpustili, potem pa: karierizem v službi, brezbržnost do problemov drugih, izogibanje plačilu davkov, razrahljano družinsko življenje ...

Lepo gremo k maši, prosimo za odpuščanje Boga in brate, molimo Očenaš in se držimo za roke, v znamenju miru stisnemo roko in potem - se spremo že na poti iz cerkve, obrekujemo, podtikamo ...

Boga ne slavimo z molitvijo pred in po dejanju,

temveč z dejanji, ki jih uresničujemo v skladu z vrednotami pravičnosti, miru, solidarnosti, odpuščanja.

Iluzija, da Bogu zadoščajo molitve in obredi, ki so ločeni od življenja ali celo v nasprotju z njim, ne služijo ničemur.

Prah si

Prah si in v prah se povrneš.

Nad tem človek nima moči.

Lahko to sprejme in se v ponižnosti klanja Božji prasili.

Kajti Bog je naročil rast mrtvi materiji.

Oblekel je naše kosti z mesom,

živčevjem, krvnim obtokom.

Zapovedal je srčnim mišicam,

naj bijejo brez presledka.

Možganskim celicam je ukazal,

naj spoznavajo in hranijo spomin.

V človeka je položil svojega duha.

Tako smo postali,

kot duše prihodnjega veka, nesmrtni,

vendar moramo najprej umreti svojemu zemeljskemu telesu.

V tem je skrivnost našega bivanja.

Živimo brez svoje zasluge,

nesmrtnost pa zahteva umrljivost lastnega telesa.

Na tem svetu namreč še nismo poveličani, smo le odkupljeni.

Pripravljamo se, da bi odkorakali v svobodo svojega Gospoda.

Do Njega - do Boga ne pridemo po lahki poti ne po bližnjici.

Treba se je opasati z bolečinami sveta in Njemu verjeti,

Vanj verovati - tudi za ceno lastne smrti.

Svet je hoja do vrat večnega Jeruzalema.

Ne moremo prestopiti praga svetega mesta,

ne da bi najprej otresli prah s svojih nog.

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**Ste se danes
že nasmejali?**

Ježek

Gre mali ježek po puščavi in se zaleti v kaktus. Čez nekaj trenutkov vpraša: "Si ti mama?"